

Høringsnotat

Lovavdelingen

Dato: 03.07.2023

Saksnr: 23/3006

Høringsfrist: 25. september 2023

ENDRINGER I FORVALTNINGSLOVSFORSKRIFTEN – OPPNEVNING TIL OFFENTLIGE VERV M.M.

1 Bakgrunn for høringsnotatet

Justis- og beredskapsdepartementet legger med dette frem forslag til endringer i forvaltningslovsforskriften. Departementet foreslår at det skal gjøres unntak fra enkelte saksbehandlingsregler om partsinnsyn, begrunnelse og klage ved avgjørelser om oppnevning til offentlige verv som er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a og b. Forslaget innebærer at de unntakene som i dag gjelder i saker om tilsetning i offentlig stilling, vil gjelde tilsvarende ved oppnevning til offentlige verv som er å anse som enkeltvedtak.

Forslaget har bakgrunn i Lovavdelingens tolkningsuttalelse 7. februar 2023. I uttalelsen konkluderer Lovavdelingen med at oppnevning til og fratakelse av verv i kontrollkommisjoner etter psykisk helsevernlov er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd. Det følger av uttalelsen at der en avgjørelse om oppnevning til offentlige verv er et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand, vil forvaltningslovens alminnelige regler for enkeltvedtak komme til anvendelse.

I forvaltningsloven er det for vedtak om tilsetning av offentlig tjenestemann gjort unntak fra enkelte saksbehandlingsregler, jf. forvaltningsloven § 3 andre ledd som gjør unntak fra reglene om begrunnelse og klage, og forvaltningslovsforskriften kapittel 5 som inneholder særregler om partsinnsyn i tilsettingsaker.

Lovavdelingens tolkningsuttalelse innebærer at det vil stilles strengere krav til saksbehandlingen av enkeltvedtak om oppnevning til offentlige verv enn ved enkeltvedtak om tilsetning som offentlig tjenestemann. Etter departementets syn er det inkonsekvent at vedtak om oppnevning til verv skal undergis strengere saksbehandlingsregler enn vedtak om tilsetning, og det foreslås derfor at forvaltningslovsforskriften endres slik at disse vedtakene behandles etter samme regler.

I tillegg til forslagene som gjelder saker om oppnevning til offentlige verv, foreslås det i høringsnotatet en ajourføring av henvisninger i forskriften som følge av endringer i annet regelverk, endringer i departementsstrukturen og oppheving av enkelte bestemmelser som ikke lenger har noen reell funksjon.

2 Saker som gjelder oppnevning til offentlige verv

2.1 Gjeldende rett

2.1.1 Generelt

Verken forvaltningsloven eller forvaltningslovsforskriften inneholder bestemmelser som uttrykkelig regulerer hvilke saksbehandlingsregler som skal gjelde ved oppnevning til offentlige verv i råd, utvalg, nemnder og kommisjoner m.m. I tolkningsuttalelse 7. februar 2023 kom Lovavdelingen til at særreguleringen av tjenestemannssaker i forvaltningsloven § 2 andre ledd, jf. første ledd bokstav d, ikke kommer til anvendelse ved oppnevning til eller fratakelse av offentlige verv.

Hvilke saksbehandlingsregler som gjelder i saker om oppnevning til verv i offentlige råd og tilsvarende kollegiale organer, vil dermed bero på om det er tale om et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand. Enkeltvedtak er avgjørelser som treffes under utøving av offentlig myndighet og som er bestemmende for rettigheter eller plikter til en eller flere bestemte private personer, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b, jf. bokstav a. I dette ligger at ikke alle avgjørelser om oppnevning til offentlige verv vil være enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand. De nærmere rettighetene, pliktene og innholdet i det enkelte verv vil variere, og for det enkelte verv må det vurderes konkret om det er tale om et enkeltvedtak.

Uttalelsen 7. februar 2023 gjaldt som nevnt verv som medlem av kontrollkommisjoner etter psykisk helsevernloven. Lovavdelingen la til grunn at avgjørelser om oppnevning til verv i kontrollkommisjonen ville være bestemmende for medlemmenes rettigheter og plikter, jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a. Det ble i denne sammenheng vist til at det å få tildelt et verv i en kontrollkommisjon vil ha stor økonomisk betydning for det enkelte medlem. Oppnevningen innebærer også at medlemmet underlegges de forpliktelser i forbindelse med utøvelsen av vervet som følger av psykisk helsevernloven kapittel 6. Spørsmålet i saken var derfor om avgjørelser om oppnevning til verv i kontrollkommisjonen er å anse som «utøving av offentlig myndighet», jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a. Lovavdelingen viste til at både arten og viktigheten av samfunnsoppgavene som kontrollkommisjonen er tillagt, talte for at viktige avgjørelser knyttet til verv i kommisjonen bør underlegges forvaltningslovens regler for enkeltvedtak. Videre uttalte Lovavdelingen at avgjørelser om oppnevning til verv i kontrollkommisjonen har klare likhetstrekk med avgjørelser om ansettelse i det offentlige, men at dette kan stille seg annerledes for andre typer verv i råd, utvalg mv. Det vises til følgende avsnitt i uttalelsen:

«Etter vårt syn kan mye tilsi at løsningen ikke vil være den samme for alle typer verv i ulike råd, utvalg og nemnder. Som nevnt begrenser vi vurderingen til verv i kontrollkommisjonen. Et slikt verv skiller seg fra en rekke andre verv, både når det gjelder kommisjonens oppgaver, herunder oppgaven å ivareta pasientens rettssikkerhet, prosessen knyttet til oppnevning og betydning av vervet for den enkelte. Et slikt verv kan gi status i fagmiljøene og utgjøre et viktig inntektsgrunnlag, samtidig som fratakelse av vervet kan få negative økonomiske og omdømmemessige konsekvenser for medlemmet. Både søkere som ikke blir

oppnevnt og kommisjonsmedlemmer som fratas sine verv, vil derfor kunne ha et legitimt behov for at saker om oppnevning til og fratakelse av verv i kontrollkommisjonen er undergitt saksbehandlingsregler som gir dem forsvarlige muligheter til å ivareta sine interesser».

Departementet antar at det i tråd med dette kun vil være i tilfeller der det gjør seg gjeldende tilsvarende hensyn knyttet særlig til medlemmenes oppgaver eller betydningen av vervet for den enkelte at oppnevning til offentlige verv e.l. vil være å anse som enkeltvedtak etter definisjonen i forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b, jf. bokstav a. I andre saker som gjelder oppnevning til utvalg, råd, nemnder mv., vil oppnevningen ikke være et enkeltvedtak. I disse tilfellene gjelder dermed heller ikke forvaltningslovens saksbehandlingsregler i kapittel IV, V og VI.

Der det er tale om enkeltvedtak, vil forvaltningslovens alminnelige saksbehandlingsregler for enkeltvedtak komme til anvendelse, herunder reglene om partsinnsyn, begrunnelse og klage.

2.1.2 Regler om tilsetting av offentlig tjenestemann

I forvaltningsloven og forvaltningslovsforskriften er det gitt enkelte særlige bestemmelser om behandlingen av vedtak som gjelder offentlige tjenestemenn. Begrepet «offentlig tjenestemann» er definert som «en embetsmann eller annen som er ansatt i statens eller en kommunes tjeneste», jf. forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav d.

Forvaltningsloven § 2 andre ledd første punktum lyder:

«Avgjørelse som gjelder ansettelse, oppsigelse, suspensjon, avskjed eller forflytting av offentlig tjenestemann, regnes som enkeltvedtak»

Forvaltningsloven § 3 andre ledd andre punktum gir regler om ansettelsessaker i offentlige tjenesteforhold. Andre ledd lyder:

«Når det gjelder enkeltvedtak som nevnt i § 2, annet ledd, kan Kongen fastsette at kapitlene IV-VI helt eller delvis ikke skal gjelde i nærmere angitte saker eller for visse tjenestemenn. Vedtak i ansettelsessaker er i alle tilfelle unntatt fra reglene om begrunnelse i §§ 24-25, reglene om klage i §§ 28-34 og reglene om omgjøring i § 35 tredje ledd, om ikke vedkommende forvaltningsorgan bestemmer noe annet. Vedtak om oppsigelse eller avskjed som treffes av et kommunalt eller fylkeskommunalt organ, er unntatt fra reglene om klage i §§ 28-34.»

Etter § 3 andre ledd andre punktum vil forvaltningslovens regler om begrunnelse, klage og omgjøring ikke gjelde for vedtak om ansettelse i offentlige tjenesteforhold. I forarbeidene til bestemmelsen er unntaket fra begrunnelsesplikten blant annet begrunnet med at det ble ansett «lite heldig at en søker skal kunne kreve begrunnet hvorfor en annen er foretrukket i stillingen», jf. Ot.prp. nr. 27 (1968–69) side 13. Om klagemuligheter ble det videre uttalt at det ville være upraktisk om en ansettelse «må gjøres betinget av at ikke en annen søker får medhold i en eventuell klagesak», og det ble lagt til grunn at behovet for en klageadgang uansett ble ansett for å være begrenset, jf. Ot.prp. nr. 27 (1968–69) side 13–14.

I tillegg til unntakene fra reglene om begrunnelse og klage som følger direkte av loven, er det i forvaltningslovsforskriften kapittel 5 gitt særregler om partsinnsyn i saker om tilsetning i den offentlige forvaltning.

2.2 Departementets vurdering

Etter departementets vurdering bør avgjørelser om oppnevning til offentlige verv som er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b, jf. bokstav a, behandles etter de samme saksbehandlingsreglene som gjelder ved vedtak om tilsetning av offentlig tjenestemann. Etter departementets syn gir det dårlig sammenheng i regelverket at det skal gjelde strengere saksbehandlingsregler ved enkeltvedtak om oppnevning til offentlige verv enn ved enkeltvedtak om tilsetning av offentlig tjenestemann. Departementet mener at de hensynene som ligger til grunn for begrensningene i retten til partsinnsyn, begrunnelse og klageadgang i saker om tilsetning av offentlige tjenestemenn, gjør seg tilsvarende gjeldende for enkeltvedtak om oppnevning til offentlige verv.

Forvaltningsloven § 19 gir hjemmel for unntak fra reglene om partsinnsyn. Departementet vurderer det som hensiktsmessig at forvaltningslovsforskriftens bestemmelser om partsinnsyn i saker om tilsetning i offentlig forvaltning skal gjelde tilsvarende ved avgjørelser om oppnevning til offentlige verv som er enkeltvedtak. Forvaltningslovsforskriftens bestemmelser om partsinnsyn i tilsettingssaker inneholder tilpasninger som gjør disse reglene bedre egnet ved oppnevning til offentlige verv enn forvaltningslovens alminnelige regler om partsinnsyn, jf. blant annet innsynsbegrensningene i forskriften §§ 17 og 19 som er gitt av hensyn til andre søkere.

Ved oppnevning til offentlige verv vil framgangsmåten kunne variere både når det gjelder utlysning, søknadsprosess, gjennomføring av intervjuer osv. Departementet antar at det i mange av de tilfellene som vil være å anse som enkeltvedtak etter forvaltningslovens definisjon, vil gjennomføres en mer eller mindre formell søknadsprosess. Generelle krav til forsvarlig saksbehandling tilsier også at faktiske opplysninger om aktuelle kandidater og vurdering av disse nedfelles skriftlig. Det er imidlertid ikke gitt at reglene i forvaltningslovsforskriften §§ 14 til 19 alltid vil passe etter sin ordlyd i disse sakene. Retten til innsyn i søknader fra andre søkere etter forvaltningsloven § 17 vil for eksempel ikke være aktuell dersom det ikke foreligger skriftlige søknader, men etter § 17 andre ledd vil parten ha rett til å gjøre seg kjent med faktiske opplysninger om søkere eller kandidater som er blitt innstilt eller oppnevnt til vervet. Retten til innsyn i innstillingen etter § 19 gjelder også bare i de tilfellene der det skal utarbeides innstillinger i medhold av lov, reglement eller avtale med tjenestemannsorganisasjoner, jf. § 19 første ledd andre punktum.

Forvaltningsloven § 24 fjerde ledd første punktum fastslår at «Kongen kan for særskilte saksområder gi bestemmelser om at grunngiing kan unnlates når særlige forhold gjør det nødvendig». Etter departementets vurdering bør det fastsettes unntak fra begrunnelsesplikten for saker om oppnevning til offentlige verv. Unntaket fra begrunnelsesplikten i tilsettingssaker i forvaltningsloven § 3 første ledd andre punktum er blant annet begrunnet med at det vil være «lite heldig at en søker skal kunne kreve begrunnet hvorfor en annen er foretrukket i stillingen», jf. Ot.prp. nr. 27 (1968–69) side 13. Disse hensynene gjør seg også gjeldende i saker om oppnevning til offentlige verv som anses som enkeltvedtak etter

forvaltningslovens regler, og det fremstår som lite hensiktsmessig at partene i en sak om oppnevning til verv skal ha videre rettigheter til begrunnelse enn partene i en tilsettingssak. Vilkåret om «særlige grunner» for å gjøre unntak er derfor etter departementets vurdering oppfylt.

Også når det gjelder retten til klage, bør det etter departementets syn gjøres unntak fra klageadgangen på samme måte som det gjelder unntak i tilsettingssaker etter forvaltningsloven § 3 andre ledd andre punktum. Departementet foreslår derfor at det gjøres unntak fra retten til klage etter forskriftshjemmelen i forvaltningsloven § 28 fjerde ledd andre punktum. Unntaket i tilsettingssaker er begrunnet med at det vil være upraktisk at oppnevning skal gjøres betinget av at en annen part ikke får medhold i en eventuell klage, jf. Ot.prp. nr. 27 (1968–69) side 13–14. Dette hensynet gjør seg også gjeldende i saker som gjelder oppnevning til verv, og det er etter departementets syn ikke grunn til at det skal gjelde en videre rett til klage i disse sakene enn i tilsettingssaker. Etter § 28 fjerde ledd andre punktum kan forskrift som begrenser klageretten bare gis «når tungtveiende grunner taler for det». Hensynet til at det bør gjelde samme regler i saker om oppnevning til visse offentlige verv som i tilsettingssaker, er etter departementets syn en slik tungtveiende grunn.

Departementet foreslår på denne bakgrunnen at det med hjemmel i henholdsvis forvaltningsloven § 19 tredje ledd, § 24 fjerde ledd og § 28 fjerde ledd gjøres endringer i forvaltningslovsforskriften §§ 14, 21 og 30. Endringene vil innebære at der avgjørelser om oppnevning til offentlige verv er enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand, vil retten til partsinnsyn reguleres av reglene i forvaltningslovsforskriftens kapittel 5 og at det gjøres unntak for begrunnelsesplikten og klageretten etter forskriften §§ 21 og 30.

Som nevnt under punkt 2 foran vil reglene ikke gjelde for alle avgjørelser om oppnevning til verv i ulike utvalg, råd og nemnder, men bare for de avgjørelsene som er å anse som enkeltvedtak etter definisjonen i forvaltningsloven § 2 første ledd. Departementet har ikke tatt stilling til hvilke avgjørelser eller verv dette vil omfatte. Vurderingen vil måtte foretas konkret i tilknytning til det enkelte verv. Forslagene til forskriftsendringer sikrer imidlertid at det uavhengig av om oppnevningen er å anse som enkeltvedtak, ikke vil gjelde krav til begrunnelse eller klagerett. Reglene om partsinnsyn vil heller ikke være mer omfattende enn det som følger av forvaltningslovsforskriften kapittel 5.

I tilfeller der det kan være uklart om oppnevning til et verv er et enkeltvedtak i forvaltningslovens forstand eller ikke, kan det være grunn til å vurdere behovet for å regulere spørsmålet uttrykkelig i særlovgivningen.

Departementet nevner også at det i forbindelse med oppfølgingen av Forvaltningslovutvalgets forslag i NOU 2019: 5 Ny forvaltningslov vil bli vurdert nærmere hvordan saker om oppnevning til offentlige verv bør reguleres i forvaltningsloven.

3 Ajourføring av henvisninger til annet regelverk mv.

Forvaltningslovsforskriften inneholder flere utdaterte henvisninger til annet regelverk og forvaltningsorganer, og enkelte bestemmelser som i dag ikke har noen reell funksjon. Justis- og beredskapsdepartementet vurderer det slik at de utdaterte henvisningene neppe har betydning for forskriftens materielle innhold.

Hensynet til et korrekt, tilgjengelig og brukervennlig regelverk tilsier likevel at forskriften bør oppdateres med riktige henvisninger og at bestemmelser som ikke lenger har noen reell funksjon, oppheves. Det foreslås også å oppdatere henvisningene til navn på departementer i enkelte bestemmelser. Det vises til omtalen av de enkelte endringene i punkt 5 nedenfor.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslagene om å unnta saker om oppnevning til verv som er enkeltvedtak etter forvaltningsloven fra reglene om partsinnsyn, begrunnelse og klage vil gjelde et begrenset antall verv, og bidrar i all hovedsak til å klargjøre regelverket i disse sakene i lys av Lovavdelingens tolkningsuttalelse 7. februar 2023. Forslaget vil ikke ha økonomiske og administrative konsekvenser av betydning.

De øvrige forslagene i høringsnotatet er ajourføringer av henvisninger til annet regelverk og oppheving av bestemmelser som ikke lenger har noen reell funksjon, og har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser.

5 Merknader til de enkelte bestemmelsene i forslaget

Til forvaltningslovsforskriften § 8:

Bestemmelsen gjelder kun adgangen til å delegere til den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk (REK), mens den faktiske delegasjonen fremgår av forskrift 27. mai 2021 nr. 1725 om overføring av myndighet til den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk etter helsepersonelloven § 29 sjette ledd, helseregisterloven § 19e femte ledd og forvaltningsloven § 13d første ledd. Det foreslås at bestemmelsen i forvaltningslovsforskriften § 8 første ledd bokstav c kortes ned og at henvisningen til helseregisterloven § 15 og forvaltningsloven § 13 fjernes. Etter endringer i helseregisterloven og helsepersonelloven 4. desember 2020 (LOV-2020-12-04-133), jf. Prop. 63 L (2019-2020), har henvisningene ikke lenger en reell funksjon.

Det følger av forvaltningslovsforskriften § 8 første ledd første punkt at myndighet til å gi forskerinnsyn er begrenset til forvaltningsloven § 13d og delegasjonsadgangen vil være tilsvarende begrenset. For helseforvaltningen vil dette gjelde administrative opplysninger.

Til forvaltningslovsforskriften § 12:

Henvisningen til tidligere lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester i *første punktum* erstattes med henvisning til gjeldende lov 18. juni 2021 nr. 97 om barnevern. Ajourføringen av henvisningen i § 12 medfører ingen endringer av den materielle rettstilstanden.

Til forvaltningslovsforskriften § 14 fjerde ledd

Det foreslås at de alminnelige reglene i forvaltningsloven §§ 18 og 19 ikke skal gjelde ved avgjørelser om oppnevning til offentlige verv som utgjør enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b, jf. bokstav a.

I disse sakene vil det være bestemmelsene i forvaltningslovsforskriften kapittel 5 som skal gjelde. Forvaltningslovsforskriften kapittel 5 gir en part rett til innsyn i utvidet søkerliste (§ 15), i opplysninger om seg selv (§ 16), i opplysninger om

andre søkere (§ 17), i skriftlig referat fra intervju (§ 18) og i innstillingen (§ 19). Retten til innsyn vil bare gjelde i den grad det er utarbeidet dokumenter som inneholder de aktuelle opplysninger. Retten til innsyn i innstillingen gjelder etter § 19 første ledd andre punktum bare innstillinger som skal gis i medhold av lov, reglement eller avtale med tjenestemannsorganisasjoner.

Reglene om partsinnsyn vil bare gjelde i saker om oppnevning til offentlige verv som er å anse som enkeltvedtak etter forvaltningsloven. For de avgjørelser om oppnevning til verv i offentlige råd, utvalg, nemnder osv. som ikke er omfattet av definisjonen av enkeltvedtak, gjelder reglene i forvaltningsloven kapittel IV til VI i utgangspunktet ikke.

Til forvaltningslovforskriften § 21:

Henvisning i *bokstav d* til tidligere lov 3. mai 2002 nr. 13 om utenriks tjenesten § 9 erstattes med henvisning til gjeldende lov 13. februar 2015 nr. 9 om utenriks tjenesten § 7.

Henvisningen til tidligere forskrift 11. desember 2008 nr. 1320 om arbeidsrettede tiltak mv. kapittel 7 i *bokstav e* erstattes med henvisning til gjeldende forskrift 11. desember 2015 nr. 1598 om arbeidsmarkedstiltak kapittel 7. I tråd med ordbruken i tiltaksforskriften erstattes «arbeidsmarkedskurs» med «arbeidsmarkedsopplæring». Ajourføringen av henvisningene i § 21 medfører ingen endringer av den materielle rettstilstanden.

Det foreslås en *ny bokstav g* som slår fast at begrunnelsesplikten i forvaltningsloven § 24 første og andre ledd ikke vil gjelde ved avgjørelser om oppnevning til offentlige verv som er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2. Bestemmelsen vil bare gjelde i saker om oppnevning til offentlige verv som er å anse som enkeltvedtak etter forvaltningsloven. For de avgjørelser om oppnevning til verv i offentlige råd, utvalg, nemnder osv. som ikke er omfattet av definisjonen av enkeltvedtak, gjelder forvaltningslovens saksbehandlingsregler i utgangspunktet ikke.

Til forvaltningslovforskriften § 23:

Overskriften i bestemmelsen endres fra «Kommunal- og moderniseringsdepartementet» til «Kommunal- og distriktsdepartementet».

Til forvaltningslovforskriften § 24:

Overskriften i bestemmelsen endres fra «Arbeids- og sosialdepartementet» til «Arbeids- og inkluderingsdepartementet».

Til forvaltningslovforskriften § 27:

Overskriften i bestemmelsen endres fra «Kulturdepartementet» til «Kultur- og likestillingsdepartementet».

Til forvaltningslovforskriften § 29:

Bestemmelsen foreslås opphevet. Transnova-prosjektet er avsluttet og innlemmet i Enova.

Til forvaltningslovforskriften § 30:

Henvisningen i bokstav c til tidligere lov 3. mai 2002 nr. 13 om utenriktjenesten § 9 erstattes med henvisning til gjeldende lov 13. februar 2015 nr. 9 om utenriktjenesten § 7. Ajourføringen av henvisningen i § 30 medfører ingen endringer av den materielle rettstilstanden.

Det foreslås en *ny bokstav e* som slår fast at det ikke kan klages på avgjørelser om oppnevning til offentlige verv som er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b, jf. bokstav a. I likhet med unntaket fra klageretten i ansettelsessaker for offentlige tjenestemenn etter forvaltningsloven § 3 andre ledd, anses det upraktisk om oppnevning til offentlige verv skal gjøres betinget av at en annen part ikke får medhold i sin klage. Bestemmelsen vil bare gjelde i saker om oppnevning til offentlige verv som er å anse som enkeltvedtak etter forvaltningsloven. For de avgjørelser om oppnevning til verv i offentlige råd, utvalg, nemnder osv. som ikke er omfattet av definisjonen av enkeltvedtak, gjelder lovens klageregler uansett ikke.

Til forvaltningslovforskriften § 33:

Henvisningen til tidligere forskrift 11. desember 2008 nr. 1320 om arbeidsrettede tiltak mv. kapittel 7 erstattes med henvisning til gjeldende forskrift 11. desember 2015 nr. 1598 om arbeidsmarkedstiltak kapittel 7. I tråd med ordbruken i tiltaksforskriften erstattes «arbeidsmarkedskurs» med «arbeidsmarkedso pplæring». Ajourføringen av henvisningen i § 33 medfører ingen endringer av den materielle rettstilstanden.

Til forvaltningslovforskriften § 34:

Henvisningen i tredje ledd bokstav a til tidligere «Klagenemnda for merverdiavgift» endres til «Skatteklagenemnda». Ajourføringen av henvisningen i § 34 medfører ingen endringer av den materielle rettstilstanden.

Til forvaltningslovforskriften § 43:

Forskrift 1. oktober 1993 nr. 921 om offentlig parkeringsregulering og parkeringsgebyr er, når det gjelder oppsetting av skilt, avløst av forskrift 3. mars 2016 nr. 260 om vilkårsparke ring for allmennheten og håndheving av private parkeringsreguleringer om vilkårsparke ring (parkeringsforskriften).

Vilkårsparke ringsplasser på offentlig ferdselsåre skal skiltes i henhold til skiltforskriften, og slike vedtak er omfattet av forvaltningslovforskriften § 43 første ledd bokstav a. Andre vilkårsparke ringsplasser, inkludert kommunale vilkårsparke ringsplasser, skal skiltes i henhold til parkeringsforskriften. Ved å oppdatere henvisningen i forvaltningslovforskriften § 43 første ledd bokstav b sikrer man at disse skiltene, i den grad de anses som vedtak, ikke heller skal kunngjøres i Norsk Lovtidend, men kan kunngjøres ved skilting.

Det foreslås derfor en oppdatering i forvaltningslovforskriften § 43 første ledd bokstav b, siden tidligere forskrift har blitt avløst av parkeringsforskriften.

6 Forslag til forskriftsendringer

Forslag til forskrift om endringer i forvaltningslovforskriften

Fastsatt ved kgl. res... 2023 med hjemmel i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker § 13 d, § 19 tredje ledd, § 24 fjerde ledd, § 28 fjerde ledd og § 38 tredje ledd.

I

I forskrift 15. desember 2006 nr. 1456 til forvaltningsloven gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd bokstav c skal lyde:

Helse- og omsorgsdepartementet til den regionale komiteen for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk

§ 12 første punktum skal lyde:

Dokumenter som en barneverntjeneste i saker etter *lov 18. juni 2021 nr. 97 om barnevern* innhenter fra en annen barneverntjeneste, skal anses som utarbeidet av tjenesten selv etter forvaltningsloven § 18 a, jf. likevel loven § 18 c.

§ 14 fjerde ledd skal lyde:

Første ledd gjelder tilsvarende for avgjørelser om oppnevning til offentlige verv som er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2.

§ 21 skal lyde:

§ 21 Andre unntak fra begrunnelsesplikten

Begrunnelsesplikten etter forvaltningsloven § 24 første og annet ledd gjelder ikke for:

- a. vedtak i sak om benådning av lovbrytere, herunder Justis- og beredskapsdepartementets avslag på benådningssøknader
- b. påbud som gis av politiet for å opprettholde ro og orden
- c. vedtak om forflytting og opprykk i høyere grad i samsvar med gjeldende befalsordning
- d. vedtak om forflytting av flyttepliktige tjenestemenn i utenriktjenesten, *jf. lov 13. februar 2015 nr. 9 om utenriktjenesten § 7.*
- e. ved vedtak i sak om opptak til *arbeidsmarkedsopplæring* etter forskrift 11. desember 2015 nr. 1598 om arbeidsmarkedstiltak kapittel 7
- f. vedtak fattet av Gassnova om tildeling av økonomisk støtte
- g. *avgjørelser om oppnevning til offentlige verv som er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2.*

§ 23 overskriften skal lyde:

§ 23 Kommunal- og distriktsdepartementet

§ 24 overskriften skal lyde:

§ 24 Arbeids- og inkluderingsdepartementet

§ 27 overskriften skal lyde:

§ 27 Kultur- og likestillingsdepartementet

§ 29 oppheves.

§ 30 skal lyde:

§ 30 Vedtak som ikke kan påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd

Klageretten etter forvaltningsloven § 28 første ledd gjelder ikke for:

a. påbud som treffes av politiet for å opprettholde ro og orden

b. vedtak om forflytting og opprykk i høyere grad i samsvar med gjeldende befalsordning

c. vedtak om forflytting av flyttepliktige tjenestemenn i utenriktjenesten, jf. lov 13. februar 2015 nr. 9 om utenriktjenesten § 7

d. vedtak fattet av Gassnova i saker om tildeling av økonomisk støtte for så vidt gjelder skjønnsutøvelsen

e. avgjørelser om oppnevning til offentlige verv som er enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2.

§ 33 skal lyde:

§ 33 Arbeidsmarkedsopplæring

Det er ikke klagerett i saker som gjelder opptak til arbeidsmarkedsopplæring etter forskrift 11. desember 2015 nr. 1598 om arbeidsmarkedstiltak kapittel 7.

§ 34 tredje ledd bokstav a skal lyde:

a. vedtak som treffes av *Skatteklagenemnda* i etterberegningssaker

§ 43 første ledd bokstav b skal lyde:

vedtak etter forskrift 3. mars 2016 nr. 260 om vilkårsparkering for allmennheten og håndheving av private parkeringsreguleringer om vilkårsparkering. II

Forskriften trer i kraft straks.